

Rigsdagstidende.

1853.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 22.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Tiende Møde.

Mandagen den 27de Juni.

(Forts.)

J. Petersen: Min Mening angaaende denne Sag falder for Størstedelen sammen med det, som er bemærket af den sidste ærede Taler, og jeg skal derfor kun tilføie, at, da Sagen var paa sit yderste Standpunkt paa den første Rigsdag i October Maaned, da blev der af en af dem, som var de Yrigitte for Uendingsforslaget, som gik ud paa at forhindre det Samme som nærværende Forslag, nemlig den daværende Rigsdagsmand for Veile Amts Bde District (Lehmann), yttret, at ingen dansk Krigsminister vilde vove at gjøre det, og jeg troer, at en saadan Udtalelse af et saadant Medlem maa for os, som ere mindre kyndige, ansees for et Beviis paa, at han har ogsaa havt en moralsk Garantie for, at Regeringen ikke vilde gjøre det, uden at det var i Danmarks Interesse.

Næ: Den ærede Forslagsstiller kan jo heller ikke principsmæssigen være imod i give Tilfælde at slutte sig med Tillid til Regeringen, siden han selv i Urvægsagen foreslog, at Regeringen skulde gennemføre Londonnetrattaten ganske saaledes, som den vilde, men han tilføjede da tillige: „som den kunde forsvare“, og det er vistnok ogsaa i hvert Tilfælde en siktiende Forudsætning, naar man med Tillid slutter sig til Regeringen. Desuden har man jo ogsaa et Middel til at søge Regres, naar Regeringen i det ene eller andet Tilfælde ikke er gaaet frem paa en forsvarelig Maade, saa at jeg troer, det er en løst og meget letfindigt henkastet Vittring af Taleren, at man skulde ligesom indføre Absolutismen igjen, fordi man

i et enkelt givet Tilfælde har denne Tillid til Regeringen.

Gram: Om Anden i det Forslag, som foreligger, troer jeg vistnok vi Alle ere enige, nemlig deri, at det ikke er ønskeligt, at de danske Tropper skulle anvendes til den tydske Forbunds-hær, og jeg troer virkelig ogsaa, at Ministeriet heller ikke vil gjøre det; men, for at faae disse uhyggelige Discussioner endte, mener jeg, at det var ligesaa ønskeligt, at den høitærede Krigsminister vilde udtale sig bestemt i denne Sag. Dengang Sagen sidst var for her, beundrede jeg den Veltalenhed, den Varme og Styrke, hvormed Rigsdagsmanden for Holbets Amts 2den Valgfreds (Tscherning) udtalte sig; jeg beundrer ham tidt og ofte her, men jeg har aldrig stemt for hans Mening med større Varme og Inderlighed end dengang. Nu ønsker jeg idetmindste, at Krigsministeren vil udtale sig mere bestemt, end han gjorde dengang, saaledes at vi virkelig kunne have den Betryggelse, at vore Børn og Brødre ikke skulle indlemmes i den tydske Forbunds-hær, undtagen under saadanne Omstændigheder, som før bleve nævnte, naar Hs. Majestæt sluttede en Tractat med en eller anden Stat, at danske Tropper skulde sendes derhen; dert kunde vi meget let finde os; men, saalænge der er Dele af det danske Monarchie, som høre under det tydske Forbund, lad dem saa selv høre til Forbundet og forsvare samme, men lad os andre være frie derfor.

Tscherning: Saa smigrende som det sidste ærede Medlems Udtalelser end vare for mig, saa troer jeg dog ikke, at jeg kan tage dertil. Jeg troer ikke, det ærede Medlem dengang stemte med mig; jeg stemte nemlig imod, at Forslaget blev antaget, og gjorde mig megen Umage for at bringe de ærede Med-